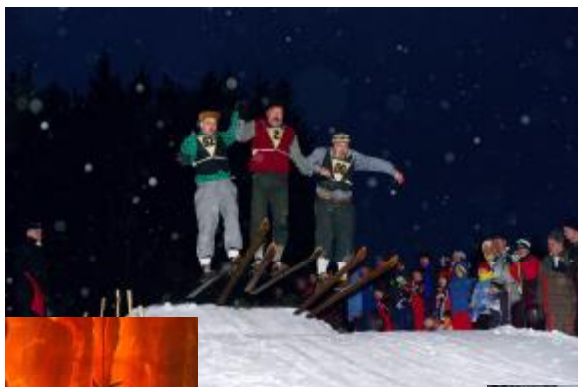

VĚTRNÍK

Březen - duben 2009

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Vypečené výroky

*Čím víc kdo krade, tím je ve větší vážnosti.
Do nebezpečí se dostává jen ten,
kdo dbá na střídmost:
ukradené jablko může stát zloděje hlavu –
ukradené milióny vzbuzují úctu.*

*Ivan Andrejevič Krylov: Bajky
(1822)*

*Žít si na vysoké
noze.*

Baba Jaga

Únorové postřehy

Zima jak má být. Chtěli jste si vyjít na procházku nebo se projet na běžkách a přitom si užít foukanice, sluníčka a poletujícího sněhu? Mohlo se stát, že vám cestu příjemně zpestřily řvoucí sněžné skútry. Nejenže bez rozpaků projížděly pokud možno co to dalo přímo v lyžařské stopě, ale když vás v lepším případě objely, snesla se na vás úžasná sprcha v podobě (naštěstí) čerstvě napadaného sněhu, kterou vás ohodily. Pokud jste je nepotkali, o chybějící adrenalin se postarali pobíhající psi, z nichž ti zvící telat si radostí ze setkání na vás povyskočili. A tak jste měli o zážitky postaráno. Ani jste se nestačili kochat.

Jak se vám líbí?

toto foto Lukáš Šolc

DEMENTI

Trestuhodnou nepozorností (nikoli neznalostí, věřte) se v minulém čísle a to v článku o domácím vyučování! objevily hrubé chyby v přičestí minulém v souvislosti s dětmi. Samozřejmě místo i měla být všude y. Totéž se objevilo jednou i v článku o třech králich. I osobnosti se vzdělávaly. *(Díky Honzovi Vaverkovi st. za pozorné čtení!)*

Omluva patří malému Vojtíškovi Sedláčkovi za odklad narození. Nenarodí se za rok, ale stalo se už v prosinci 2008.

Avizované vrtulníky už zase nelétají! Ohledně narozenin pana Stillera byla zbytečně dvakrát zdůrazněna Stará Ves. *(Aby měla dušička Pepy Sládka pokoj!)*

A nakonec největší překlep. V hovozech se starostou města bylo uvedeno, že na zasedání zastupitelstva byl zamítnut vstup do Svazu měst a obcí Krkonoše. Pochopitelně správně bylo České republiky. Neboť ve Vrchlabí ve Svazku měst a obcí Krkonoše, vznikly obavy, že naše město chce vystoupit. Už je všechno uvedeno na pravou míru a ještě pro jistotu:

Krkonoše – svazek měst a obcí byl založen v roce 2000 a město Vysoké nad Jizerou je mnohaletým členem. V současnosti sdružuje 40 municipality, na jejichž území žije dohromady více jak 60 tisíc obyvatel. Realizuje např. projekty: Krkonoše – lyžařský běžecký ráj, Krkonoše ze sedla kola, Krkonošské cyklobusy, letní a zimní turistické noviny Krkonošská sezóna, apod. Financová-

ny jsou především z krajských grantů a dotací EU. Více informací lze získat na www.krkonose-smo.cz

Výkonný ředitel PhDr. Michal Vávra

Smlouva o poskytnutí příspěvku na společenské akce v regionu s podporou UNIQA pojišťovny a.s. a Krkonoše – svazek měst a obcí. Tiskopis je k dispozici v knihovně, stejně jako pravidla o poskytování příspěvků.

Oprava a omluva k jízdním řádům autobusů na rok 2009.

V tak zvaných odjezdnících autobusů, které byly přílohou minulého čísla Větrníku, došlo k několika výpadkům textu. K prvnímu došlo při vypracovávání sklenařického odjezdníku podle jízdního řádu v platnosti od 1. února do 12. prosince 2009, u nějž však jeho změna zůstává vyhrazena. U odjezdu spoje linky 530100 v 15.28 hodin od Mexika směrem na vysoké náměstí vypadla znamení značící, že spoj jede pouze „v neděli a ve státem uznané svátky“ a rovněž v sobotu. Ovšem u téhož spoje a času odjezdu směrem na Jilemnicí obě znamení nescházela. Dalším výpadkem vzniklým však až při tisku bylo zmizení následujících vysvětlivek ku sklenařickému a k hornotříšskému odjezdníku:

Omlouvám se tímto sklenařickým a

- 2 jede v úterý
- 3 jede ve středu
- 4 jede ve čtvrtek
- 32 nejede 13. 4., 1. 5., 8. 5., 6. 7., 28. 9., 28. 10., 17. 11.
- 74 nejede 17. 11.
- 56 jede do 15. 3.
- 61 jede od 21. 2. do 8. 3.

tříčským cestujícím za případné obtíže a všechny čtenáře prosím, aby si výše uvedené ve svých odjezdnících raději doplnili.

Změny jízdních řádů!!!

S platností od 8. března 2009 došlo k změnám u některých jízdních řádů autobusů ČSAD Semily.

Spoj 5 linky 670037 stále jen v pracovní dny vyjíždí nově z vysockého náměstí již v 4.55 hodin a z helkovického rozcestí již v 5.00 hodin, aby byl na semilském náměstí již v 5.18 hodin a v Praze ve svých obvyklých 7.50 hodin!

Spoj 6 téže linky 670037 též stále jen v pracovní dny jedoucí z Prahy nově vyjíždí z helkovického rozcestí již v 19.34 hodin, aby byl na vysockém náměstí již v 19.40 hodin!

V jízdním řádu linky 670062 nově nebudou páteční spoje 21 (z Jilemnice do Vysokého) a 22 (z vysockého náměstí v 12.30 hodin do Jilemnice) též v pátek 30. října 2009!

Tedy v odjezdníku z vysockého náměstí si doplňme poznámku do následující podoby:

85 jede také 8. 4., 30. 4., 7. 5.,
30. 6., 27. 10., nejede 20. 2.,
10. 4., 1. 5., 8. 5., od 1. 7. do
31. 8., 30. 10.

Michal L. Jakl

HOVORY SE STAROSTOU

Vodné a stočné se bude zvyšovat, protože město začne platit DPH. 20 Kč/m³ vodné a 18 Kč/m³ stočné činí bez DPH 38 Kč/m³, což je jedna z nejnižších cen ve srovnatelných městech. Současné ceny se pohybují i okolo 60 Kč. Záleží na tom, kdo VAK sítě spravuje (městská správa je pochopitelně levnější). V případě, že by ZM neměnilo na II. pololetí sazby, byla by sazba za vodné a stočné v č. DPH **42 Kč/m³**. Pokud by se sazba změnila, existuje řada variant, např. navýšení o 10 %...

Poplatek za odvoz odpadu = **57 Kč**.

Město odsouhlasilo soubor opatření vzhledem k avizovanému **snížení příjmů** pro město o 10 % z daní od státu ze základních příjmů. Jedná se o více než milion. 23. 3. finanční komise jedná o přehodnocení rozpočtu a hledání možných úspor a finančních zdrojů. Zatím dál běží výstavba 9 bytů, dokumentace na čističku a oprava sociálního zařízení na základní škole.

Na Polopruti a Starovačce ke Tříči by mělo být zahájeno energetikou budování nového elektrického **vedení** a výstavba nové trafostanice tamtéž.

Opatrně by se měla zahájit **rekonstrukce** bytu v penzionu pro seniory zaměstnanci města. Schváleno.

U hřbitovní zdi jsou poraženy **další tři stromy** z aleje – na základě znaleckého posudku byly uvnitř duté.

Ve Sklenařicích od Mexika směrem k Tomášovým vrchům povede nová

místní **komunikace** a **osvětlení** v tomto prostoru.

Město bude **směňovat s Lesy** České republiky pozemky – chce získat místa pod vodárnou u koupaliště, pod hradem Nistějka a na bývalé skládce ve Sklenařicích. Nabízí za ně pás lesů směrem k Jizeře.

Hasičské jednotky ve Tříči, Helkovicích a Staré Vsi pokud nejsou funkční a akceschopné na svém úseku se 1. dubna na jednání po vzájemné dohodě zruší. Naopak sbor ve Sklenařicích by měl být zachován, nově vybaven a proškolen.

Město odsouhlasilo změnu zřizovací listiny a doplňkovou činnost **ÚCHR a PCH k provozu lékárny** ve Vysokém nad Jizerou.

Sloupky na trasu vysockého okruhu od firmy Taxus z Rychnova u Jablonce nad Nisou požadované kulturní komisi konečně jsou a na jaře se umístí! Přízemní místnost v domě naproti nakonec dostane knihovna jako **sklad**.

22. zasedání městského zastupitelstva proběhlo 16. 3. 2009 v sále hasičské zbrojnice.

Důležitá informace pro zemědělské podnikatele:

Upozornění na skončení 5 leté lhůty platnosti pro „Osvědčení soukromě hospodařícího rolníka“ k 30. 4. 2009

Toto upozornění se týká pouze těch zemědělských podnikatelů, kteří budou podnikat v zemědělství a lesnictví i po 30. 4. 2009 a dosud nezískali na Živnostenském úřadě v Semilech nové „Osvědčení zemědělského podnikatele“ (měli by tak to této lhůty učinit).

Ke dni 30. 4. 2009 zanikají původní oprávnění k provozování zemědělské činnosti vydávaná obecními a městskými úřady dle zák. č. 105/1990 Sb. – tzv. „**Osvědčení zápisu do evidence samostatně hospodařícího rolníka**“. Tento termín byl stanoven zákonem č. 85/2004 Sb. v přechodných ustanoveních. (5 let od vstupu do EU). Nadále bude možné podnikat v zemědělství pouze na základě „**Osvědčení o zápisu do evidence zemědělského podnikatele**“, které je od 1. 5. 2004 vydáváno dle § 2f, odst. 6 zák. č. 252/1997 Sb. o zemědělství v platném znění v obcích s rozšířenou působností – na Živnostenském úřadě v Semilech.

V § 5 zemědělského zákona č. 252/1997 v platném znění je v odst. 4 uvedeno, že fyzické nebo právnické osobě, která provozuje zemědělskou výrobu bez „**Osvědčení o zápisu do evidence zemědělského podnikatele**“, může být udělena pokuta až 200.000 Kč.

Povinnost získat nové „Osvědčení zemědělského podnikatele“ se dle § 2e odst. 2 uvedeného zákona netýká drobného chovatele či pěstitele.

Jak je to s lékárnou

V Praze dne 25.3.2009

Vážená redakce,
je nám upřímně líto diskuse, která vznikla po zcela autonomním rozhodnutí jedné ze smluvních stran nyní pověřené nájemní smlouvy na prostory domu č.p. 56 (lékárna). Důvody, které byly příčinou takového postupu,

jsou obsaženy v dopisu, který byl adresován PharmDr. Durdovi dne 23.3.2009. Lítost vyjadřujeme především nad tím, že ona diskuse nevnímá základní fakta, zajišťující občany Vysokého nad Jizerou především. Jaká jsou ta fakta?

Mezigenerační odpovědnost nás vedla k pokračování historické kontinuity existence lékárny v našem domě. Dominantním prvkem našeho zájmu byla funkčnost takovéto instituce. Je jistotou, že onen základní předpoklad se postupně hroutil. Natolik, že bylo nutno zasáhnout. To samozřejmě nic nemění na původní myšlence. Lékárna na náměstí nepochybně zůstane, jen bude mít jiného provozovatele. Jako prvním v řadě jsme nabídli všechny prostory onoho domu nemocnici, čili vlastně městu Vysoké nad Jizerou, kde byla tato nabídka s pochopením přijata. Zisk z provozu lékárny totiž zůstane v rozpočtu nemocnice. Nepochybně se nabízela i jiná, pro pronajímatele ekonomicky výhodnější řešení. Riziko, že by snad mohla být opět ohrožena naše základní vize, tedy funkčnost lékárny, bylo rozhodujícím faktorem pro výběr adresáta nabídky. V současnosti, dle našich informací, jsou činěny všechny nutné administrativní kroky, potřebné k zajištění kontinuity provozu.

To jsou ona fakta, o kterých se domníváme, že by měla být občanům Vysokého nad Jizerou známa.

S pozdravem Wagenknechtovi

Město nejkrásnější zimy – únor

Velké množství návštěvníků – lyžařů.

Objevovaly se i záporné jevy – padal sníh se střeš na lidi, auta, silnici, zapadl autobus na lince do Semil, úrazy na lyžích, byly problémy s odklizením sněhu, uklouznutí a pády na ledu.

Březen byl na počasí mnohem horší a z bílé pohádky zbyla špína. Kolem 18. a

24. se zima do Vysokého vrátila.

foto L.Šolc

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

**Církev československá husitská
Pořad velikonočních bohoslužeb**

10. 4. Velký Pátek – 15 hodin, Pašije, pobožnost křížové cesty

12. 4. Velikonoční neděle – 10 hodin, slavnost Vzkříšení

Přeji vám, ať netají jen ledy mezi chalupami, ale i mezi námi lidmi. Ať se neprobouzí k životu jen příroda kolem nás, ale probouzí se i naše víra. Ať nás nehřeje jen jarní slunce a případně kamna, ale také Boží láska, která zrušila moc smrti nad námi. Požehnané svátky Kristova Vzkříšení.

Jaroslav Křivánek – farář

Velikonoční koncert

Zelený čtvrtek 9. dubna

2009 v 17 hodin

ve Sboru Dr. K. Farského

Zazní duchovní skladby mistrů Pergolesiho, Cacciniho, Dvořáka, Händela, Bacha, Laburdy a dalších. Vystoupí Ivana Housová – mezzosoprán, Lenka

Nimrichtrová – Tobiášová – mezzosoprán, Hana Friedová – příčná flétna, Jitka Křivánková – klavír.

Vstupné dobrovolné

(koncert je slíbenou náhradou za zrušený vánoční koncert v roce 2008)

Sběr ošacení na Diakonii

Od úterý **14. dubna** do soboty **30. května 2009** můžete opět přinášet všechny druhy ošacení a textilií pro potřeby humanitární pomoci organizované Diakonií Broumov. Věci noste, prosím, zabalené v krabicích nebo igelitových pytlích. V případě naší nepřítomnosti zanechte věci před dveřmi.

(JK)

ZDRAVOTNICTVÍ

Okénko z ústavu –

2. ohlédnutí za rokem 2008

V minulém čísle jsme vás seznámili, co bylo v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie nového v „medicíně“ a vzdělávání, dnes bychom se rádi vrátili do loňského roku pohledem ekonomickým

Hospodaření ústavu za loňský rok bylo vyrovnané a skončilo se ziskem 90.954,40 Kč. Plánovaný rozpočet ve výši 37.120.000 Kč jsme naplnili ve výnosech na 101,77 %, v nákladech na 101,49 %.

V roce 2008 jsme poprvé vybírali re-

gulační poplatky, které nám přinesly 1.121.730 Kč. Poplatky nám dle instrukcí Ministerstva zdravotnictví kryly:

- náklady daňové reformy – nárůst DPH z 5 na 9 % u léků, zdravotnických prostředků, zdravotnického materiálu a potravin (28 % z poplatků),

- nárůst cen energií (31 % z poplatků),

- část nákladů na nákup prádla, praní prádla a potravin pro pacienty (41 % z poplatků).

Na počátku roku jsme měli velkou obavu z toho, jak budeme vybírat poplatky od lidí, kteří nám nebudou chtít zaplatit. Ke konci roku však celková částka nedoplatků činila 2.640 Kč od devíti dlužníků. Lidem v hmotné nouzi jsme poplatky dle zákona odpustili (24 pacientů).

V loňském roce jsme hodně investovali, celkový objem investic překročil 3 mil. Kč. Největší akcí byla modernizace centrální sterilizace, sterilizační centrum nás stálo 2,5 mil. Kč. Nový provoz jste si mohli prohlédnout 27. prosince 2009 v rámci Dne otevřených dveří. Děkujeme vám za bohatou účast. Měli jsme z ní velkou radost, vaše návštěva byla pěkným oceněním naší práce. Zároveň děkujeme všem za příspěvky a dary, věnované na tuto akci. Celkem se prostřednictvím darovacích smluv, drobných příspěvků a výtěžku z adventního koncertu vybralo 168.680 Kč.

Dále jsme vylepšili ubytovnu pro stážisty (200 tis. Kč). Protože jsme akreditovaným pracovištěm na vzdělávání, je ubytovna od začátku roku stále využíta.

Pro nového lékaře jsme zrekonstruovali jeden byt (245 tis. Kč), takže máme téměř všechny byty ve velice dobrém stavu. Od roku 2001 jsme se takto věnovali pěti bytům.

Pro operační sál jsme zakoupili bipolární koagulační přístroj (156 tis. Kč). Drobný dlouhodobý majetek jsme pořídili za 482 tis. Kč, z toho majetek za 217 tis. Kč bude sloužit nové sterilizaci. Pro nás je významné, že všechna tato pořízení byla z vlastních prostředků a z darů, ústav se nemusel zadlužit, ani žádat o příspěvek zřizovatele.

Výsledek hospodaření byl projednán v dozorcí radě dne 10. 3. 2009 a na jednání zastupitelstva města dne 16. 3. 2009.

Doufám, že i letošní rok bude plný aktivní, tvořivé práce a že od nás budou odcházet především spokojení pacienti. A kdybyste potřebovali naši pomoc právě vy, neváhejte nás navštívit.

*Ing. Marcela Škodová,
ředitelka*

VÍTE, ŽE...

V sousedních Roprachticích v září 2008 slavnostně odhalili zrestaurovanou divadelní **oponu** z roku 1923. Romantizovaný pohled na Pražský hrad je vsazen do rámce malby rozevřené opony, dole ve středu kompozice je umístěn státní znak. K finančnímu zajištění restaurování opony pomohla veřejná sbírka a zvláště kulturní odbor Krajského úřadu Libereckého kraje.

Celý únor a některé dny i v březnu stál na náměstí stánek s exotickou prodáváčkou různých součástí zimního oblečení. Denně od 7 ráno do 16 hodin zubící se tmavá **Vietnamka** vytrvale lákala potenciální zákazníky. Za každého počasí. Dojížděla z Tanvaldu. Zboží i ji vozil její kamarád. Někomu spíš připomínala Eskymačku nebo Mongolku.

Divadelní spolek Krakonoš pořádá 20. března 2009 besedu s Alenou a Jaroslavem Klempířovými na malém sále. Promítání videofilmu, diapositivů a ukázky předmětů. Asi 40 návštěvníků mohlo slyšet a vidět zajímavosti **o Grónsku**.

Ráno kolem osmé hodiny v úterý 24. března 2009 havaroval autotronik ze 4. ročníku ISŠ Vysoké s vozem Favorit v zatáčce před Šachtami. Měl sjeté pneumatiky a vyjel moc do zatáčky – nedodržel

svůj pruh. Narazil do protijedoucího nákladního auta LIAZ. Vezl ještě tři další studen-

Fota L. Šolc

ty, kteří utrpěli jen lehká zranění. Řidič však těžká. Nehoda zablokovala autobusovou dopravu a vyžádala si přítomnost záchranky i hasičů, které se snažil někdo předjíždět!

Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí

Svět kolem nás – fotografií vytvořených matkou, dcerou a zetěm, tedy Hanou Procházkovou ze Smržovky, Alenou Černou a Lubošem Černým z Kolína.

(V podkrovní obrazárně muzea 7. 3. 2009 až 31. 5. 2009 s vernisáží v sobotu 7. 3. 2009 v 15.00 hodin.)

HANA PROCHÁZKOVÁ

Narodila se 1939 v Čáslavi, dlouhá léta žila se svou rodinou v Kolíně. V roce 1991 se s manželem a nejmladší dcerou Kamílou

přestěhovala do Smržovky, aby byli co nejbližší Jizerským horám, kde také započala její tvorba. Vysocká veřejnost paní Hanu poznala na výstavách, které zde mě-

la v minulých letech. Objevila zvláštní počítačovou techniku a tak vznikla kolekce „skleněné fantazie“, což jsou fotografie vytvořené zcela v počítači, ale zdánlivě zobrazující sklo. Hana obdržela pozvání vystavovat ve Vídni a v minulém roce i v Naardenu. Tím její cesta hledání neskončila a autorka přišla s kombinací i sto let starých fotografií s moderním pojetím skla. V současné době počítačovou skleněnou fantazii spojuje se záběry z přírody.

ALENA ČERNÁ, rozená Procházková

Narodila se 1963 v Kolíně. Cesta Aleny Černé k fotografování byla téměř neuvěřitelná. Jsou tomu dva roky, co vzala poprvé do ruky fotoaparát a hned přivedla na svět záběrově i technicky krásné fotografie. Fotografuje digitálním aparátem a velkým přítelem se jí stal počítač, na kterém své fotografie zpracovává. Počítač jí úspěšně pomáhá i s léčbou zákeřné nemoci. Alena Černá

žije se svou rodinou na předměstí Kolína a výstava v muzeu ve Vysokém nad Jizerou se stává jejím prvním větším veřejným vystoupením.

LUBOŠ ČERNÝ

Narodil se 1958. V současné době pracuje jako učitel odborného výcviku na stavební škole v Kolíně. Výstava fotografií ve Vysokém nad Jizerou se stává jeho první veřejnou výstavou. Ke koníčkům Luboše Černého patří také zahrádka. Jako první vyzkoušel

pěstování dýní na švestkách, což vzbudilo u všech příbuzných úžas. Vyhodil totiž na kompost staré dekorační dýně, ty se tam ujaly a po švestce rostoucí poblíž se vyšplhaly do koruny stromu. Spolu se švestkami tam potom

visely i různé druhy dýní. Rád fotografuje přírodu, makrosvět a Kutnou Horu s jejími historickými krásami. Tam často zajíždí s manželkou Alenou a dcerou Emmou na „lovy beze zbraní“.

**V dubnu
bude Vlastivědné muzeum
(a potažmo i výstavy)
z technických důvodů
uzavřeno pro veřejnost.
Děkujeme za pochopení.**

Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí

**Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou
Recitační kroužek Městské knihovny
ve Vysokém nad Jizerou**

a

Městský úřad Vysoké nad Jizerou

Vás srdečně zvou
na

První vysockou muzejní noc,

v jejímž rámci se uskuteční

**slavnostní otevření výstavy
k 120. výročí narození
spisovatele Zdeňka Róna**

Za člověkem

V sobotu 23. května 2009 od 15.00 hodin

**v budově muzea,
jehož expozice ožíví
do 22.00 hodin
kostýmovaní průvodci z řad spolupořadatelů.**

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Zima v MŠ

Vánoční svátky utekly jako voda a my jsme se opět sešli v MŠ. Naplánováno jsme měli spoustu činností a doufali jsme, že k nám letošní zima bude štedrá na sníh a že si děti užijí hodně těch pravých zimních radovánek. A dařilo se. Hned v lednu začali Dráčci (děti z 2. třídy) chodit na běžky. Nejprve na louku před MŠ, kde jsme měli vyjeté stopy a později, když už byly děti zdatnější, k vleku.

Od 12.ledna jsme potom díky paní Noskové, která se ujala výuky a vleku u Matoušků, kde nechali děti jezdit za symbolickou cenu, zahájili lyžařský sjezdový výcvik. Děti sjezdovky bavily a na konci se všichni bez problémů zúčastnili závě-

Děti, které nelyžovaly, také nebyly o zimní radovánky ošizeny. Do školky jsme nakoupili kluzáky a chodili jsme jezdit na různé hromady a kopečky. A aby těch pohybových aktivit nebylo málo, začaly děti plně využívat horolezeckou stěnu, kterou dostaly od Je-

žiška. Aby se o horolezectví dozvěděly víc, pozvali jsme do MŠ pana Vojtu ze Singing – Rocku, který dětem přivezl ukázat různá horolezecká lana a

úvazky a vyprávěl jim o tomto zajímavém sportu. Zároveň děti seznámil s tím, jak správně a bezpečně lézt, formou her, které byly zajímavé i pro nás, dospěláky.

Od března jsme začali jezdit do krytého bazénu v Jilemnici a pro změnu jsme tak zahájili plaveckou výuku. Snad nám tyto sportovní

rečných závodů. Po nich je čekal čajíček v místním bufetu a vyhlášení, při kterém každý dostal diplom, fidorkovou medaili a ještě nějakou tu dobrotku. Velikou radost máme z toho, že jak na sjezdovkách, tak i na běžkách, vídáme děti i s rodiči a víme tak, že naši snahu zúročí i dál.

aktivitty pomohou překonat jarní únavu a my budeme moci podnikat turistické výlety do okolí našeho města.

Zapomenout však nemůžeme ani na kulturní vyžití dětí, proto jsme i v těchto, na pohyb bohatých měsících, navštívili několik divadelních představení (Semily, Jablonec nad Jizerou) a

v příštích týdnech nás další kulturní akce čekají. Ať už jsou to opět divadla v již zmíněných městech nebo přímo v naší MŠ, či koncert Patříme k sobě, který se bude konat v divadle Krakonoš a na který se již velice těšíme.

Přejme si, aby se nám i zbytek školního roku vydařil a aby se dětem u nás líbilo.

Kolektiv učitelek MŠ

ZŠ

Kam až může vést závislost?

Otázka, na kterou by chtěl asi každý znát jasnou odpověď. My jako škola se snažíme pomoci svým žákům tuto odpověď najít. Pozvali jsme proto do školy odborníky, kteří nám k této problematice řekli spoustu zajímavých věcí. První beseda byla s mluvčí Policie Semily s por. S. Šídovou, která se zaměřila na problematiku závislosti z hlediska kriminality a druhá beseda byla s MUDr. V. Šlechtou, který rozebral závislost z hlediska zdravotního. V besedách bychom rádi pokračovali, aby žáci měli více informací a našli tu správnou odpověď na naši otázku.

Mgr. Jana Sajdlová

Školní lyžování

Bohaté sněhové nadílky jsme ve škole náležitě využili. Lyžovali jsme při hodinách tělesné výchovy, proběhl lyžařský výcvik 7. třídy, dokončili jsme výcvik 8. třídy, který jsme vloni pro nedostatek sněhu museli přerušit, uskutečnily se závody v běhu a ve sjezdu na lyžích a některé třídy si uživaly i na snowtubingu.

Velkou výhodou je, že nemusíme za sněhem vyjíždět do hor, máme vše

takříkajíc „doma“. Navíc i ceny ve všech areálech, které jsme využívali (Šachty, Větrov, snowtubing) byly příjemné a já bych chtěla majitelům touto cestou poděkovat za vstřícnost. Další poděkování patří členům vysokého Ski klubu, především pánům Seidlovi a Ďoubalíkovi, kteří se opět ujali organizace školních závodů. Bohužel – ubývá dětí ve škole a ubývá i závodníků. Letošních závodů v běhu se zúčastnilo jen 24 žáků, ve sjezdu 44 žáků.

Velkou radost jsme měli z našich třetáčků, kteří se pustili do lyžování s velkou vervou a po absolvování lyžařského minikurzu byly vidět u některých nováčků opravdové úspěchy a pokroky.

Zápis do první třídy

proběhl ve středu 28. ledna 2009. Bylo zapsáno 13 dětí, které byly velmi šikovné. Poznávaly barvy, geometrické tvary, písmenka, číslice, přednášely básničky a dalšími i činnostmi dokázaly, že jsou zralé absolvovat povinnou školní docházku. Do školy by mělo nastoupit 16 dětí, ale tři rodiče požádali pro své děti o odklad povinné školní docházky a bylo jim vyhověno. Přeji novým žákům mnoho úspěchů ve školní práci a jejich rodičům hodně radosti ze svých dětí.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

Jak to vypadá ve škole v noci

zjistili žáci třetí třídy s paní učitelkou Vodsedálkovou ve středu 4. března. Domluvili se, že ve škole přespí a užijí si dobrodružství.

Všichni se sešli navečer v pět hodin ve třídě a začal pestrý program: veselý karneval se soutěžemi a tombolou, společná večere, práce na počítači, strašidelné procházky s baterkou po tmavých chodbách školy spojené s plněním úkolů, společná noc ve třídě na zemi ve spacákách, ranní rozcvička a snídaně ve školní cvičné kuchyňce. Děti dokázaly, že se umí o sebe postarat samy bez maminky, a ověřily si, jak jsou statečné. Určitě navázaly užší kontakty mezi sebou a také s paní uči-

telkou. Poznaly, že se ve škole vedle učení dá zažít i legrace, a určitě se jim tu bude víc líbit.

Posílám poděkování

všem nadpřirozeným bytostem, které přišly prověřit statečnost našich žáků.

Jinak musím říci, že děti v této třídě jsou moc šikovné, dokáží nacvičit divadlo a k tomu si sehnat i kostýmy. Krásně zpívají, dokonce to zkoušejí i dvojhlasně a s doprovodem různých hudebních nástrojů. Zkušenosti z vystoupení skupiny historického šermu hned využily k výzdobě třídy a celé to pojaly jako projekt k období gotiky. I na chodbě před třídou všichni obdivují výsledky jejich práce.

Chválím třetí třídu a jejich paní učitelku a věřím, že jim toto nadšení pro společné dílo vydrží co nejdéle.

Mgr. D. Nýdrlová

Patříme k sobě

Ve středu 17. dubna v 10 hodin opět přivítáme v divadle Krakonoš účinkující již 12. festivalu výtvarných, hudebních, pěveckých, tanečních vystoupení osob se zdravotním postižením v koncertu pro školy i veřejnost.

Pozdrav ze zahraničí

Rodina Hermannových a další rodiny ze Sudet – z Kladska tady bydlely 11 let. V roce 1956 samy odešly do tehdejší NSR. Odstěhovaly se za příbuznými. Ovšem po revoluci se někteří rádi vracejí (do roku 1989 se obávali) a připomínají si hezké a příjemné chvíle. Dopis, který nám do redakce předala paní Liduška Blažková, otiskujeme v autentické podobě. Lidem, kteří ani po 50 letech nezapomněli na češtinu, patří obdiv. Letopočet nahoře má být 2009. Autor dopisu asi napsal 2008 pod dojmem loňské návštěvy.

Hallo Lido!

3.2.2008

Hezký pozdrav tobě Lido a Rodině
zasíláme Jindra a Manfred.

Myslíme že se vám také dobře daří!

Posliš jednou. 26.6.08. byli sme ve
školě, Vysoké nad Jiz. Prohlídali sme
všechni třídi 2 a 52nd roků od bratři
Hermann z Německa. Chtěli by sme
se poděkovat u tu mladou pani učitelku
a pani Direktorove (ředitelka) že
nám tu celou školu ukázaly!

A, byli moc srdeční knám. Děkujeme!
Lido dejto do Větrník. Musíš ty
chíby jinač napsat od prani! Děkujeme.

To sme vš všechno mluvěli stebod!'

Ahoj!
Jindra

Z KULTURY

Divadelní kukátko

Za DS Krakonoš bych chtěla poděkovat všem podnikatelům a soukromým osobám za příspěvky do tomboly na maškarní a dětský bál. Víím, že doba není vůbec lehká a o to více si každého příspěvku považují. DÍKY.

Machačková

*
Velikonoční představení k nám přijedou zahrát přátelé z Libice.

V neděli 24. dubna od 19.30 hodin s nimi budeme prožívat „Prázdniny snů“. Vstupenky máte možnost zajednat u pana Pacholíka v klenotech.

*
Limonádový Joe, toť divadlo, které jsme tvořili s láskou a pro radost. Jsme velice rádi, že účast na představeních je tak obrovská. Bohužel se na některé diváky opět lístky nedostaly. Věřte, že nás to mrzí a budeme se snažit ještě představení přidat. Věřte, že v takovém velkém počtu účinkujících to není úplně jednoduché. Milí diváci, sledujte naše internetové stránky, vývěsku u divadla a plakátovací plochy a jistě se další termín reprízy této hry dozvíte.

Vaši herci.

Knižní novinky v městské knihovně – výběr za poslední rok

Pro ženy:

C. Ahern – PS: Miluju tě, Kdybys mě teď viděla

C. Victor – Děsivé tajemství

A. Quick – Poměr s Charlottou

B. Cartland – Lásky a gepard

J. Garwood – Nebezpečná hra

P. Braunová – Pozorovatelka

B. Small – Drahoušek Jasmína

Jo Beverly – Zdráhavá nevěsta

D. Steel – Květinový ples

J. Fielding – Zachráníš mě ráno

D. Garlock – Paprsky štěstí

E. Lowell – Safírová kletba

T. Crosse – Dívka od řeky

L. Lanczová – Potíživka, Letní něžnosti

A. J. Long – Vévoda na útěku

K. Harvey – Nespoutané sny

K. Sewell – Ledová past

D. Chamberlain – Krutá volba

L. Weisberger – Všechny důležité kontakty

Cestopisy:

L. Šimánek – Jižní Pacifik, Havajské ostrovy

J. Zvelebil – Na vandru s Reflexem

J. Mára – Nový Zéland – návrat

Toulavá kamera 5, 7

V. Žmolík – Po Česku

P. Jazairiová – Jiná Afrika

O. Ulč – O čem dumá česká hlava

H. Parkánová – Whitton – Jak si vypěstovat na anglické zahrádce českého trpaslíka

L. a V. Špillarovi – Amerikou cestou necestou

K. Pavlosková – Drama mezi oceány

P. Horký – M. Náplava – Honba za obřím červem

Válečné:

R. Bukva – Let bez návratu

J. Keegan – Kdo byl kdo ve druhé světové válce

F. Steer – Arnheim

J. Littell – Laskavé bohyně

Životopisy:

M. Wall – Bono, ve jménu lásky
M. Thomson – Fenomén Winston Churchill
D. Halasová – Snová existence
J. Holý – V. Justl – Ozvuky času...
S. Knauss – Markýza de Sade
A. Koenigsmark – Jiřina Jirásková osobně
M. Donutil – Pořád se něco děje

Současná česká próza:

T. Boučková – Rok kohouta
V. Nosková – Víme svý
Iva Pekárková – Láska v Londýně
S. Komárek – Mandaríní
Z. Svěrák – Povídky
V. Chase – Maso a pomeranče
I. Obermannová – Normální zázraky
M. Urban – Mrtvý holky
O. Walló – Kráčel po nejistě napjatých lanech
P. Soukupová – K moři
P. Placák – Fízl
K. Legátová – Mušle a jiné odposlechy
M. Viewegh – Román pro muže
P. Verner – Jak nezabít manžela
J. Rudiš – Potichu
M. Sichinger – Cukrový klaun
J. Formánek – Mluvit pravdu
M. Pilátová – Žluté oči vedou domů
J. Topol – Supermarket sovětských hrdinů
T. Keleová – Vasilková – Pozlátko

Historické:

Co kdyby to dopadlo jinak (Křižovatky českých dějin)
H. Lehmann – Arcimboldovy truhlice
K. Krejčí – Praha legend a skutečností
D. Lopez – Příběh buddhismu
P. Schmidt – Paměti Hitlerova tlumočníka

J. Pernes – Poslední Habsburkové
R. Glazar – Treblinka, slovo jak z dětské říkanky
R. Tingel – Korsický lev a francouzská holubice
K. Pokorný – Odkrytá tajemství podzemních chodeb
I. Margolius – Praha za zrcadlem (holocaust a 50. léta)
M. Heyduk – Barrandov pod vlajkou hákového kříže, Protektorát ve fotografii

Napínavé:

B. Wood – Strážkyně tajemství, Volání minulosti
B. Erskine – Údolí havranů
J. Nižnánsky – Čachtická paní
W. Smith – Řeka bohů IV
R. Ludlum – Arktická mise
S. Brown – Špinavá hra
D. Francis – Za trest, Pole pro třináct
P. D. James – Potomci lidí
V. Vondruška – Záhada zlaté štolý
J. Deaver – Spící panna, Sběratel kostí

Pro děti:

J. Rowling – Bajky barda Beedleho
P. Hrnčář – Komínek & Budíček
J. Kahoun – O mašinkách
P. Sís – Tři zlaté klíče, Zed'
R. Gordon – Ztracený svět v podzemí
A. Garner – Čarovný kámen Brisinga-menu
D. Shan – Zabijáci úsvitu
J. Allison – Pátračka Gilda
J. Patterson – Maximum Ride
V. Čtvrtek – Hrompac a Tancibůrek
M. Kubátová – Čarování s pohádkou
M. Arold – Zmatek kolem Samiry
D. Barry – Petr & Hvězdní strážci
S. Cooper – Šedý král
E. Hunter – Divoké kočky
P. Shipton – Drsnej brouk

S. Meyer – Stmívání, Nový měsíc, Zatmění

A. Wheatley – Po stopách zaniklých světů

O. Černá – Poklad starého brouka

Ch. Paolini – Brisinger

C. Kessel – Čarodějky na turné, Zamílovaná čarodějka, Velká jezdecká soutěž, Vzhůru na slet čarodějnic!

Strašná druhá světová válka

Děsní dinosauři

Prohnilí Přemyslovci

Úmorné divadlo

Komiksy: Komiksová historie světa, Oliver Twist, Zlaté české pohádky, Obelisk & spol., Hergé – Modrý lotos, Krab se zlatými klepety

Různé:

J. Jech – Krakonoš

P. Klusák – 101 největších alb pop – music

P. Modiano – Dora Bruderová

W. Trevor – Dům v Umbrii

S. Below – Sebrané povídky

J. Archer – Synové štěstěny

P. Coelho – Čarodějka z Portobella

S. Clarke – Už zase skáču přes Merde! (humor)

R. Isau – Stříbrný smysl

P. Loucká – Dech, duch a duše češtiny

K. J. Anderson – Hvězdné moře

Nejnovější DVD

Mamma Mia!, Oko bere, Kung Fu Panda, Tajemství prstenu, Hancock, Zapomenutý ostrov, Bořek stavitel, Hasič Sam

Přijďte hlasovat – do poloviny dubna můžete přijít do knihovny hlasovat pro **Knihu mého srdce**.

Zvolte si svou nejmilovanější knihu! Celostátní akci pořádá Česká televize ve spolupráci s Českým rozhlasem, Svazem českých knihkupců a nakladatelů a knihovnami ČR. Vaše hlasy pošleme najednou.

Naše zlatíčka

Štěpánka Skalská a Josífek Bartoň přijeli v pátek 13. března do Semil a zvítězili. Soutěž v recitaci ve své věkové kategorii č. 1 (2. a 3. třídy ze Semilska) mezi 13 dětmi Josef vyhrál a Štěpka byla tentokrát druhá. Jsou skvělí!

I.Ř.

*„Památní listina ...[p]saná dne desá-
tého června osmnáct seřt osřmdesát
dvě (18 10/6 82.)*

V čase, kdy duch pokrokumilovný národ náš ovíval, v čase, kdy znovuzrození škol nastalo, pomýšleli i občané Třičí na to, jak by se jejich škola nynější upravit dala, aby požadkům doby této vyhověla; to však jinak nemohlo být provedeno, než vystavěním nové školní budovy.

K tomu cíli svolal místní pan starosta Josef Hladík č. p. 60 (co předseda místní školní rady zdejší) členy místní školní rady, – (kteří jsou: pan Jan Slavík č. d. 6 – co školní dohlížitel, pan Josef Metelka č. d. 5, pan Josef Hásek č. d. 93 a Josef Kalvach, učitel) – ku dni 1. května 1881, by pojednáno bylo o důležité otázce, totiž, zdaž nutno jest ve Třiči školy stavět, a po případě zdaž jedno – neb dvouřídni!

Po náležitém uvážení jednohlasně usnešeno, by v Třiči vystavěna byla škola, a to dvouřídni, protože počet žáků k číslu 120 dospěl a dosavadní škola jen jednu, a to ještě nedostatečnou učebnu mající, účelu svému vyhovět nemůže.

Usnešení toto místní školní rady oznámil pan starosta výboru obecnímu při řádné schůzi dne 24. července 1881 konané. Výbor, maje na paměti blaho dítek, schválil usnešení místní školní rady a opis protokolu, při schůzi té sepsaný, zaslán byl slavně c. k. okresní školní radě do Jilemnice se žádostí, by vyslána byla komise do obce Třiče k ohledání staré školy jakož i místa k

stavbě nové školy navrženého.

Pokračování příště

Městská kronika

1934

Josífek Bohuš, městský kronikář

1. ledna (pondělí) slunečno, neobvyklé teploty, silnice za městem bez sněhu.

Pro zdejší hostince Nesvadby, Nečas-ka, Mařatky, cukráře Bartoníčky a Hořavkové je dopravován krásný led o síle 20 – 25 cm z hořeních mlýnků z rybníka Fr. Nesvadby. Poněvadž okresní silnice je větším dílem vedena úvozem, leží slabá vrstva sněhová a led je dopravován po saních.

První sněhová bouře 13. 1. Sněhu napadlo asi 15 cm, místy závěje jsou až půlmetrové.

První ples 14. ledna Melody Band – Jazz Karneval v divadelní budově.

Vánice a vítr ráno 15. 1., takže bylo nutno silnici protahovat pluhem těžným koňmi. Druhý den rovněž husté sněžení, takzvané po horácku, foukání čili metelice.

Od 18. 1. dva dny prší. 20. mrzne. Na Hradsku maškarní dělnický ples.

Do 26. ledna trvá krásné slunečné počasí. Zemřel v obecním chudobinci ve StaréVsi František Hýrek, v naší obci velmi dobře známý alkoholik.

Padá nový sníh k radosti všem 27. 1.

Večer 31. vypukl z neznámých příčin oheň v domě č. 64 na náměstí, patřícím Karlu Bartoníčkoví, cukráři (dříve Holeyové, vdovy po notáři a později Josefa Řehořka, krejčího, od něhož K. Bartoníček dům koupil za obnos 160.000 K na jaře 1933).

Schůze starostů soudního okresu vy-

sockého 2. února v Okresní záložně hospodářské za příčinou podání memoranda proti chystanému návrhu rušení okresních soudů.

Závody školní mládeže a dorostu. Konány ve větším rozsahu a lepší technické organizaci. Krásný slunný den přilákal mnoho set lidí. Na náměstí byl před školou start traťových závodů. Závody ve skoku na školním můstku v Kalifornii. Výkony byly jedinečné. Docíleno bylo nejdelšího skoku 32 m bez pádu. Závody byly uspořádány pod protektorátem Čsl. červeného kříže a ministra Národ. obrany Boh. Bradáče. Po závodech rozdělení cen s programem v sokolovně.

Večer se konal v divadle Krakonoš Umělecký večer árií a písní. Hostuje p. Ljuba Panajatová – Skrbková, choť profesora Jaroslava Skrbka, se svými žáčkami (profesorka hudby a býv. operní pěvkyně z Prahy). Večer byl velmi zdařilý a hojně navštívený, měl velikou uměleckou hodnotu. „Takového podniku ještě ve Vysokém jsme neměli.“

Pololetní prázdniny 2. – 4. února vzhledem k pěkným sněhovým podmínkám přivábily do Vysokého hojně lyžařů – sportovců.

Likvidace požáru domu č. 64 a náhrady škod 8. 2.

Sněhová smršť od večera do ranních hodin. Ve městě bylo přetřháno telefonní vedení z budovy poštovní na soud pro velkou vzdálenost, padalo na dráty el. linky a způsobilo krátké spojení. Bylo vidět blesky jak se křižovaly při spojení drátů. Celá ulice téměř v ohni – domy byly ohroženy. Od 10.

hodiny večerní bylo město bez světla. U Mařatků konány vepřové hody. V dolení části města je telefonní spojení přerušeno úplně. Sněhová smršť způsobila velké závěje na státní silnici a bylo nutno tyto odstranit sněhovým pluhem.

Finanční situace státu je vážná. Stát je přetížen dluhy, okresy rovněž, nezaměstnanost rapidně stoupá, vývoz zboží do ciziny klesá. Stát překročil ke srážkám z platů státních zaměstnanců.

I. Ř. – pokračování přístě

Šibřinky II

Přešel rok a byly tu zase šibřinky – tentokrát měly ráz „Na pobytí u Broučků“ na motivy půvabné Karafiátovy knížky „Broučci“. Dekorace si nijak nezahladila s předchozím rokem; stěny byly opět pokryty papírem a omalovány, ale tentokrát sál opanovali svatojánští broučci s lucerničkami. Byli všude a spolu s nimi cvrčci, roháči, motýli, housenky a čmeláci a všechno, co žije v létě na palouku. A pravá broučí chaloupka a hospoda a kapela a v rohu, nad kamny, velká pavučina a ještě větší pavouk. Velká sova se dívala moudrýma očima do sálu, všude plno květin a jiného býlí.

Kostýmy na půlnoční scénu byly převážně z papíru, hlavně krepového. Měla jsem úlohu Zvonečka, který zvonicí všechno, co se děje na palouku v lese od jara do podzimu. Stačily mi trenýrky a bílé tričko a z drátů udělaný kalich zvonku oblepený modrým krepovým papírem. Do toho jsem se nasoukala, kostru zvonku držely boky a

pro jistotu ještě popruhy přes ramena. Ruce jsem měla založené před tělem. Půlnoční scéna nás přenesla do léta na palouk v lese.

Všichni účinkující se sesedli uprostřed sálu do kruhu, prázdný zůstal jen střed a úzká ulička, kterou jsem měla vběhnout. Přes zvoneček jsem neviděla na zem, a tak jsem nešikovně kobrtla o nohu jedné Kopretinky. Do středu jsem doslova vpadla. Nechtěla jsem poškodit zvonek, spadla jsem na loket, pěkně si ho narazila a protrhla papír na jednom okvětním lístku. Nebyl čas na žádné úvahy. Honem jsem vyskočila a spustila: „Pěkně vás vítám u Broučků na pobytí, milé, ó přemilé tu máme živobytí!“ a tak dál, celý ten třístránkový monolog, veršovaný, o tom, co všechno se na palouku děje. Jak Broučci hospodaří a malý Brouček roste jako z vody až k tomu, jak „staří jdou v ústraní a mladý, ten se žení“. Předtančí svatební průvod a tančí svatební pár i Broučci a Zvoneček zvoní a zvoní, až uvede tanec Kopretin a Motýlů a Pampelišek a jak se blíží konec léta, tančí Hříbky a Muchomůrky a všichni pak společně předvedou závěrečný rej.

To už se Zvoneček loučí: „Noc dlouží se a den se krátí a Broučci dlouho budou spát. Tož vzkazují vás pozdravovat a máte si tu potancovat jak dlouho libo; končím tedy: šibřinky nejsou naposledy a vítat chceme všechny vás, dá-li to Pán Bůh za rok zas!“

V hlavách pořadatelů se začaly rodit nápady na další šibřinky. U toho už jsem nebyla – to se tak někdy stává, že člověk obuje toulavé boty a opustí to, co má rád.

Loket bolel ještě dlouho, ale víc bolelo to, že ta noha v uličce nebyla náhoda, ale úmysl.

Anna Čeřovská

Jak přišly synkopy do hor

Dvacátá a třicátá léta uplynulého století byla poznamenána nástupem nových hudebních směrů. Dosavadní taneční, lidová i salonní hudba, kuplety a popěvky našly zdatnou konkurenci v hudbě vycházející z tradičního džezu a do populární a taneční hudby se nejvýrazněji zapsal jeden z proudů džezu s charakteristickým překládaným frázováním, a sice swing ve své synkopované hýřivé i uhlazené podobě.

Tomu byl uzpůsoben i výběr nástrojů, začíná epocha saxofonů, bicí soupravy jsou doplňovány o novinky v podobě kopacího bubnu, šlapacích činelů a palisandrových perkusí, trumpetisté používají různá dusítka, objevuje se i bendžo. V pražských kavárnách a tanečních se zformovaly velké orchestry i menší skupiny a po jejich vzoru začínala vznikat i podobná uskupení v menších městech a na venkově. A byli to především studenti a mladí lidé, kteří tento nový styl přenášeli na venkov.

V našem okolí vznikly malé orchestry v Semilech i v Jilemnici a pozadu nezůstali ani vysočtí mladíci, kteří kolem roku 1929 založili seskupení ve složení Dobroslav Pičman – piano, akordeon, Oldřich Vodsedálek – klarinet, saxofony, Miloslav Vodsedálek –

trubka a Jaroslav Ďoubalík – bicí. A ve stylu hudby, o jakou usilovali, si zvolili i název – Dancing Melody Band. Jejich začátky nebyly jednoduché, muzikantsky byli vychováni v duchu klasické krkonošské školy, museli se potýkat s trochu odlišným způsobem hraní, zápasili se sháněním notového materiálu i nástrojů, kde jim pomohl pan hostinský Mařatka, a řečeno dnešním jazykem, jim zasponzoroval nejnovější model bicí soupravy. Výjimkou nebylo ani to, že u starší generace naráželi na nepochopení s odůvodněním, že se jedná o hudbu poněkud pokleslou.

To je však neodradilo a velice brzy se Dancing Melody Band stal nepostradatelnou součástí společenského života ve Vysokém a okolí. Do svého repertoáru postupně zařazovali populární novinky a není bez zajímavosti, že tehdejší vydavatelé not nechávali upravit skladby, a ač to dnes zní neuvěřitelně a nelogicky, s předepsanými improvizacemi. Tyto úpravy pomáhaly hudebníkům proniknout do tajů nových hudebních proudů a oprostit se od klasických hráčských návyků. Samozřejmostí bylo i elegantní oblečení ve stylu kavárenských hudebníků, nápis Dancing Melody Band na velkém bubnu na straně jedné a malba Indiána na straně druhé a nesměly chybět ani efektní

pultíky s příslušnými popisy, což obstaral talentovaný výtvarník, saxofonista Oldřich Vodsedálek.

Vysoký Dancing Melody

Band získával mezi mladými stále větší oblibu, hrával v místních hotelích Bartoníček i U Lantverů, v jabloneckém Ráji, ve sklenařickém hostinci Mexiko, na Esperu, v harrachovském Belvue a velice populární byly sobotní čaje ve výletní restauraci Vojákův mlýn legendárního hospodského pana Josifka. Muzikanti postupně obsáhli široký okruh skladeb od Stelibského a Jankovcových tang, přes Vackovu Cikánku, populární foxtroty a úpravy trampských písní, až po skladby Osvobozeného divadla, z nichž mimořádné oblibě se těšily foxtroty Nebe na zemi a Babička Mary či waltz Když jsem kytici vážala.

K tanci i k poslechu se přirozeně hrály i tradiční polky a valčíky a nechyběly ani písně Karla Hašlera. Kapela se nebránila ani spolupůsobení dalších muzikantů, za pianem se někdy objevoval vysocký Karel Hnyk, dechovou sekci rozšířil hrabačovský saxofonista Šolc a často si s nimi přes membránový megafon zazpíval i Karel Ďoubalík. Atmosféru při pro-

dukcích dokreslovalo i oblečení návštěvníků a v neposlední řadě i taneční novinky jako foxtrot a pro ty odvážnější i charleston.

Kapela působila na Vysocku až do roku 1938 a stala se jádrem velkého orchestru, který doprovázel v srpnu 1938 provedení operety Byli jsme a budem. S vysockými mladými ji nastudoval tehdejší dirigent pražské Velké operety Karel Pečke, příbuzný vysockého lékárníka pana Kramáře, a ústřední dvojici ztvárnili Zorka Zámečnicková a Jan Vančura. Tato opereta, nebo spíš operetní revue, s hudbou Josefa Stelibského podle libreta Karla Meliška a s texty Jarky Mottla byla v době hrozící okupace velice aktuální pro svoje protiválečné citění a až do svého zákazu se hrála s úspěchem i v tehdejších nuselském Tyláčku v hvězdném obsazení se Zitou Kabátovou, Oldřichem Kovářem, Jindřichem Plachtou a dalšími.

Válkou skončila činnost kapely, muzikanti se věnovali svým občanským povoláním, hudbu však neopustili. Miloslav Vodsedálek byl později dlouholetým kapelníkem vysocké dechovky, v níž bubnoval i Jaroslav Ďoubalík a Dobroslav Pičman, vystudovaný právník, se dokonce po válce stal profesionálním dirigentem řady pražských orchestrů.

V jednom svém dopise pan Mgr. Pičman, tehdy dvaadevadesátiletý, bez

nostalgie vzpomíná na své působení v Dancing Melody Bandu slovy: “Tenkrát jsme si mysleli, že jsme dže-zisti a ostatním jsme s trochou pohrdání říkali Sokolové – vývoj populární hudby však šel takovým tempem, že jsem se velice brzy stal sám Sokolem a jsem jím doposud.”

Vysocký Dancing Melody Band během svého téměř desetiletého působení zanechal nesmazatelnou stopu ve společenském dění na Vysocku, přiblížil novou hudbu tehdejší mladé generaci a obohatil její život.

Dnes, kdy díky sdělovacím prostředkům a různým nosičům jsme zavaleni širokou a pestrrou škálou hudebních

žánrů, si často neuvědomujeme a nevnímáme, že tyto žánry měly své kořeny i vývoj. A k tomuto vývoji, k tomu, že si tehdejší moderní hudba našla cestu i do Vysokého a jeho okolí, přispěla

nezanedbatelnou měrou i parta vysokých „kluků“, kteří si zaslouží nejen připomenutí, ale i obdiv a úctu.

Petr Jandura

Hnyk byl můj dědeček Karel a míval hodinářství na rohu náměstí, kde je dnes cukrárna a moje maminka byla Lidmila, jedna z girls a ten pianista, co s nimi někdy hrával, to byl její bratr Karel. A ještě bych měl jednu prosbu, zda by se paní Jiřina Ďoubalíková nemohla podívat na ta děvčata a pokusit se identifikovat zbývající.

(Bohužel se nepodařilo, ani paní Blance Lukášové, takže kdyby někdo věděl...) Můj vysocký původ jsem Vám snad objasnil, jenom na doplnění: paní Marie Šaldová, roz. Jandurová (94 let), co snad ještě bydlí v seniorském domě, je sestra mého otce.

ROZHOVORY

Tentokrát s člověkem, který nám Větrník tiskne a s kterým ho připravujeme do tisku. Jeho další aktivity budou zajímavé.

Co je tvoje hlavní zaměstnání?

Já dělám účetního – vedoucího účtárny v akciové společnosti Eprona v Rokytnici nad Jizerou.

Co vyrábíte?

Nabíječky, usměrňovače, rozvaděče, zdroje velkých proudů a malých napětí pro galvanické účely (pokovování). V současné době se nám celkem daří a vyvážíme do celého světa.

Byl jsi ve světě?

Moje „cestování“ nebylo vždy až tak dobrovolné. Již na škole jsem byl za odměnu poslán na Sibiř a do Vysokého. Cizí jazyky jsem také moc neuměl – anglicky jsem se začal učit až ve svých čtyřiceti letech, a to jak říkám, proto, abych se domluvil s vnoučaty. Byl jsem s divadlem několikrát v Normandii, za dcerou v Londýně, pracovně v Indii, Lucembursku a Turecku, na výletě pak s dětmi po okolních zemích a nejdále za polárním kruhem v Norsku.

Vezmeme to po pořádku. Počítače tě asi provázejí všude.

Kdysi na vysoké škole jsem „přiřichl“

k počítačům a diplomka byla na téma harmonická analýza průběhu napětí na počítači. V roce 1979 jsem přišel do tehdy Elektropřístroje a dostal se k výpočetní technice. Jsem tam s malou přestávkou dosud. V roce 1982, kdy se narodili kluci, se koupil počítač SM3 vyrobený v Rusku (věrná kopie amerického počítače PDP). Bylo to moje třetí dvojče. Potřeboval celou místnost a klimatizaci. Měl 28 KB operační paměť a diskovou 5 MB. Z dnešního pohledu nepochopitelné co se na tom dalo dělat. V osmdesátých letech jsme na tom měli technickou dokumentaci a sklady. Po revoluci jsme pořídili již originální počítač od firmy DEC – VAX. V roce 1992 jsem napsal řídicí systém pro celou fabriku. Tento systém byl a je zvláštní především naprostou bezporuchovostí. Běžel 15 let 7 dní v týdnu a 24 hodin denně. Morálně však zastaral a před dvěma lety jsme přešli (bohužel) na Windows.

Povídej o závodech. Kam všude jezdíš a kdo ti pomáhá. Co je tvým úkolem.

Sport je mé hlavní hobby vedle divadla. Roku 1882 byly lety v Harrachově. Používala se tam výpočetní technika, která mě zaujala. Bylo třeba však i měřit časy v běhu sdruženářům. Zapojil jsem se do Ski klubu. Byl jsem svědkem, kdy přijela elektrická časomíra z Prahy, ale jenom měřili časy a výsledky jsme dělali ručně. Nebylo to ono. Jak zoptimalizovat a zrychlit tvorbu výsledků? V Harrachově a Rokytnici měli stejný problém. „Zcucli“ jsme se a hledali cestu. S Ivanem Hendrychem (Harrachov) a Liborem Ulverem s Lubošem Černým (Rokyt-

nice). Ve Vysokém bylo vstřícné podhoubí. Domluvili jsme se s Mirkem Morávkem, Honzou Vaverkou st. a Zdeňkem Seidlem koupit mikropočítač Sharp MZ 800 – koupili jsme zrovna dva. Totéž učinili i v Harrachově a Rokytnici. Jeden počítač stál v roce 1985 hodně – přes 8000. Na vojenském cvičení jsem napsal program. Doma jsem ho dal do počítače. Spolupracovali jsme s firmou Nisasport. V září jsme pod Petruškovými vrchy uspořádali simulační závod pro asi pět

dětí se zkušebním měřením. Závěry a poznatky se uplatnily v upravování programu. V Harrachově u Hendrychů jsme udělali v listopadu simulaci závodu ve sjezdu. Běhalo se v noci po schodech. Zpracovaly se výsledky a v zimě už se měřily závody. Zakoupili jsme pro Ski klub i tiskárnu, která tehdy (koncem 80. let) uměla česky! Vážila skoro metrák. Tehdy jsem jezdil po závodech s Milanem Jiříčem.

A nejzajímavější akce? 1992 lety v Harrachově, 1993 na MS juniorů v klasických disciplínách, které pořádal vysoký Ski klub s Harrachovem.

Bylo to náročné, měřili jsme to Sharpy a půjčenou výpočetní technikou. SX 386, to už byl nějaký počítač. Výsledky trojjazyčné, skoky, běhy i severská kombinace. Úspěšné. 1997 ME pracovníků v lesnictví – přes 1700 závodníků v běhu. Start po dvou od devíti ráno do pěti večer bez přestávky, střídali jsme se. Startovka se dělala do 4 do rána. Vzpomínám na to se slzou v oku. V minulých letech jsem měřil pohár – ski závody – seriál Hledá se nová Kateřina Neumannová a Mistrovské republikové závody v běhu na lyžích.

V létě měříme cyklisty, přespoláky, motorky, auta. Výsledky prezentujeme na webu. Jezdím s klukama (Aleš, David), švagrovou Svatkou a synovcem Vaškem. Někdy přibíráme i další. Když byl Brazilec Rubens Barricello z F1 v Praze se svým Ferrari, pozvali si nás změřit jeho sprint na 400 m. Velké výzvy jsme se zhostili s úspěchem, a tak jsme zvaní na různé sportovní akce, i motoristické. Sprinty v rámci tuningových srazů po republice a letos budeme měřit Drag cup – sprint na 400 m speciál na letišti u Mnichova Hradiště. Nejprestižnější jsou Mimoňské války. Loni proběhl zajímavý závod v Bozkově – ME v minikárách (4 závody). Na základě spokojenosti jsem dostal poděkování a cenu. Jsme pozváni měřit do Německa.

Máš nějaké dojmy z Liberce?

V Liberci jsem byl jako rozhodčí. Zapůsobil na mě norský den. Norové ve velkém obsazení prezentovali svou národní kulturu a příští MS v Oslu.

Mistrovství v ten den navštívil i princ. Norská společnost bydlela ve stanech a měla kuchyni v přírodě, kde vařili, smažili, pekli, udili maso, ryby. Měli na krku cedulky s českými nápisy jako „Kolik máš sobů?“ nebo „Přijďte ochutnat naši kuchyni, je zdarma“. Hostili ve čtvrtek všech-

foto PH

ny návštěvníky a tak jsme tam teda šli. Ostatní stánkaři toho moc neprodali.

Norové ukazovali i skok po staru norským stylem. Nájezd na můstek byl do zatáčky a skokan se rozjížděl s holemi.

Děláš stránky města?

Vyhráli jsme výběrové řízení, David s Honzou Pohankou vytvořili web a já aktualizuji. Každý spolek tam má své místo, když mají své stránky, je tam na ně odkaz.

Povídej o Krakonoši.

V divadle jsem od mala. S Jendou jsme tam měli babičku a dědu. Nyní jsem ve výboru Krakonoše, a také jeden ze tří správců budovy. V technice už mám (někdy) slovo poradní, ale znám všechno a můžu zaskočit jako zvukař i osvětlovač. Vyrosl jsem na technice v divadle od svých 13 let. I hraju – když se typově hodím do nějakého kusu. V loutkovém divadle vodím Kašpárka a mluvím čaroděje, čerty a jiné zlé postavy.

Na co hraješ a kde zpíváš?

Na basu, mám i baskytaru, trochu piáno, umím i na kytaru zabrnkat, nějaké ty písťalky. Zpíval jsem ve Svatováclavském sboru z Pasek nad Jizerou v sekci basů (2. bas), jsem dosud člen sboru, ale na zpívání teď není tolik času. V kostele jsem převzal po tátovi sólo na štedrovečerní půlnoční.

Vrátíme se k divadlu. KDP.

V roce 1971 jsem byl povolán z průmyslovky na přehlídku, bylo potřeba každé ruky. A od té doby jsem pomáhal v technice. Asi od roku 1990 jsem členem přípravného výboru. Mám na starosti veškeré tiskoviny, brožury, reklamy, plakáty, programy. Hned od počátku jsem začal tisknout přehlídkový Větrník. Nemohl jsem se dívat, jak

se píše na psacím stroji.

Máš novou funkci ve Svazu českých divadelních ochotníků.

Jsem ve výboru a vloni v březnu jsem byl zvolen předsedou po smrti Jar. Vyčichla. Je to obrovský závazek, náročná funkce. V rámci toho jsem členem tří grantových komisí na Ministerstvu kultury ČR. Od loňského roku jsem úřadujícím tajemníkem Matice českých divadelních ochotníků.

Na co jsem zapomněla?

Asi už radši na nic.

Jak to všechno stíháš?

Těžko. Ale děti už jsou odrostlé a vyletlé z domu. Můžu se tomu věnovat.

Není to množství činností na úkor kvality?

Mého zdraví možná. Je to o časovém sdílení. Zimní sezóna končí na Josefa. Letní je od června do září. Mezi tím jarní a podzimní mezietapy jsou pro postupové přehlídky SČDO a Krakonošův divadelní podzim. Je to tedy časově celkem hezky rozdělené.

Máš čas na soukromý život?

Nemám.

*Povídali jsme si s
Ing. Josefem Hejralem.*

Děkuje I.Ř.

CESTOVÁNÍ

Vietnam, země nám neznámá

2.část

Rýže je největším fenoménem ve Vietnamu a v celé Asii. Stamiliony lidí jsou přímo závislé na tom, zda se

urodí nebo ne. K rýži tu neexistuje alternativa, brambory se zde pěstovat většinou nedají. Více než polovina obyvatel je zapojena do pěstování rýže. Pěstuje se všude, kde to jen jde. Pokud se neurodí, hrozí hladomor. Vietnam je v současnosti druhým největším vývozcem rýže po Thajsku a nyní je soběstačný. Rýže servírovaná všude v restauracích je výrazně chutnější než rýže u nás běžně dostupná.

Pokud není Vietnamec zapojen do pěstování rýže, kešu oříšků, kávy nebo čaje, nebo není zaměstnancem státní správy, naleznete ho ve službách. Na služby narazíte na každém rohu. Masáže celého těla včetně hlavy se poskytují všude. Vodu, pivo, kafe či čaj seženete kdekoliv, stačí se poohléd-

nout a už tam někdo stojí s pojízdným vozíkem. Potřebujete-li průvodce, není to žádný problém. Cestovky pro místní turismus jsou všudypřítomné. Taxi, taxi – motorka nebo Vietnamec na šlapací trojkolce jsou vám k dispozici na každém rohu.

Pěšky se chodí jen málo. Ve velkých městech (především v Hanoji či Ho Či Minově Městě) již motorky téměř nahradily původní dopravní prostředek kolo. Motorkami jsou přeplněny ulice

i chodníky. Větší ulici nelze přejít, pokud nevíte jak na to. Musíte se tedy nechat vozit. Bohatší Vietnamci si pořizují japonské vozy. Silnice jsou již dnes neprůjezdné. Doprava bude v následujících letech jeden z největších problémů velkých měst.

Vietnamská měna Dong je vázaná na dolar. Pro Evropana, nebo řekněme Čecha, je Vietnam cenově velmi příznivý. Oběd pořídíte do 50 Kč, tričko na tržnici za 100 Kč, taxíkem se přepravíte do 10 Kč/km. Nejmodernějším obřím letadlem společnosti Boeing popo-

letíte za 1.000 až 3.500 Kč. Nocleh získáte od 300 Kč (slušný hotel) do 1.500 Kč (luxusní 5* hotel). A pozor, velice kvalitní třetinku piva v plechovce koupíte za 10 Kč! Nekvalitní domácí pivo dostanete na ulici i za 3 koruny.

S cestovní kanceláří můžete cestovat za neuvěřitelné ceny. Příkladem mi poslouží nádherný 2denní výlet na Ha Long, jedno z nejkrásnějších míst světa, zapsané na seznamu UNESCO. Čtyři sta km klimatizovaným Mercedesem z Hanoje na pobřeží, poté starodávnou lodí celý den na ostrov, nocleh v klimatizovaném hotelu, návrat lodí zpět, plná penze, průvodce, to vše za 600 Kč! A ve Vietnamu je co vidět! Naleznete zde překrásné národní parky, rozvětvenou džungli ponořenou deltu Mekongu, kde se na plovoucích trzích ve velkém

nakupuje exotické ovoce, starodávná města, jako Hue či Hanoj, nekonečné bílé pláže a přímořská letoviska, kouzelné horské scenérie s původním obyvatelstvem v oblasti Sapa, romantické horské lázeňské město Dalat...

Většinu času jsme strávili na jihu v Ho

Či Minově Městě. Do Vietnamu jsem přiletěl, služebně, v dubnu (rodina o něco později) a odlétal v září.

V dubnu začíná období dešťů,

které trvá až do konce října. Každý den jednou nebo dvakrát přijde od jihozápadu hodinový příval deště, lépe řečeno průtrž mračen. Ulice bývají na několik hodin zatopeny, někdy i přes půl metru. Teploty se neustále drží nad 35 stupni Celsia a je strašné vlhko. Po období dešťů přichází šestiměsíční období sucha, které přináší severovýchodní vítr a trochu mírnější teploty nad 30 stupňů. Tato dvě roční

období se střídají pouze na jihu, zatímco na severu znají čtyři období – extrémně teplé léto a zimy, kdy teploty klesnou i pod 15 stupňů a na horách se objeví dokonce sníh.

Nevím, zda je vám Vietnam po přečtení tohoto krátkého příspěvku o něco bližší. Jsem si však jistý, že by se vám zalíbil. Pokud rádi cestujete a objevujete neznámé, Vietnam by mohla být ta správná volba. A čím dříve ho navštívíte, tím lépe. Vietnam se totiž rozvíjí tak rychle, že i zde ta jedinečná romantika časem zmizí.

Ivo Kubálek

SPORT

PO STARU 2009

Teprve XVII. ročník výjimečného lyžařského závodu, majícího svůj počátek ve válečném roce 1941 ve Vysokém nad Jizerou – „městě nejkrásnější zimy“, máme úspěšně za sebou.

Zapomenuty zůstanou drobné pořadatelské chybičky. V paměti utkví pouze krásné zážitky, připomínající těm starším roky dětství, mladším pak skutečnou atmosféru a podobu

lyžařských závodů s „vůní doby“ kdys a kdys.

Nevymysleli to ti naši předci vůbec špatně. Myšlenka uspořádání vzpomínkového závodu na počest svých slavných lyžařských předchůdců zůstává jedinečně skvělou a živou i dnes. Sobota 31. ledna 2009 jest toho ve Vysokém nad Jizerou důkazem.

Již dopoledne se na místním hřbitově za účasti starosty města u hlavního pomníku vzpomíná v myšlenkách, položením věnce, zapálením světla svíčky a příležitostnými verši Slávky Hubačkové všech závodníků ale i činovníků Českého Ski klubu ve Vysokém nad Jizerou, našich zemřelých předků. K poledni se počínají na náměstí scházet účastníci slavnostního průvodu.

Vyhrává kapela, pošt mistr uvádí ve známost historii, pravidla jednotlivých závodů a dobového oblečení. Důraz kladen především na čest a neporušení pravidel daných závodním komitétem, který neprodleně jmenovitě představen. Starosta Ski klubu vítá přítomné. Zbývá zapálit nezbytné doutníky, zahrát skijáckou hymnu a s vysokým JEN DO TOHO, JEN DO TOHO a výkřiky

SKOL průvod vyráží. Vpředu vlajko-
noši, komitét, vyhrávající kapela, pře-

hršel lyžníků, posléze stov-
ky diváků. Vše míří
k běžeckému areálu, kde
dokončeny přípravy ku ko-
nání závodů.

Je ctí každého horala i
„jezdce z rovin“ závodit
v dobové ústroji a výstroji
svého dědečka či babičky.

Nejprve probíhá závod
v kupky, kde děti vyhrabá-
vají ukryté cukrovinky
z pod sněhových kupek na
trati rozmístěných. Poté
následují i první rozběhy na dráze sto-
metrové krokem telemarkským, vr-

cholící velkým finále do 35 let věku a
nad 35 let. Viděti možno hostinského
od Albíny, opět oslavujícího
svůj triumf. Pochopitelně při
dobré kořalícce.

Nejkrásnější disciplínou jest
jízda dam a dívek na 1000 met-
rů. Přehlídka nádherných klo-
bouků, sukní a závodních rób.
Jízda bez sukní komitétem za-
povězena. Množství zdatných
dam a dívek zápolí až do samé-
ho cíle. Rumělce ve tváři, roz-
hycované. „Vzduchožrouti“, ji-

nak však vážení hosté, v údivu. Po-
pravdě žasnou i místní. Tolik fyzické
krásky najednou. Však se
jí u nás na horách v těch
sněhových vánicích uro-
dilo!

Program pokračuje hla-
vním závodem jinochů a
mužů na 2000 metrů,
věnovaným památce
vyšších závodníků.
Nejlepší naši borci, vítě-
zové minulých ročníků,
hájí čest českých barev

onen způsobí. K veliké radosti ukrutně početného diváctva vítězí v obou kategoriích domácí. Závěrečné skoky dvojic a trojic, držících se za ruce od počátku nájezdu až po samotný dojezd, zakončují závodní odpoledne. Lze jen litovati, že pro velikou tmu nelze použití záznamové techniky, aby tyto skoky

v daleké Kanadě a tak hlavní ceny, darované samotným starostou města, přebírají z jeho rukou závodníci z hostujících lyžařských žup.

bez pádu, ukázkové provedením, délkou i

doskokem, bylo možno zachová

vatí dalším pokolením. Přesto podán důkaz, že ve Vysokém navazováno a pamatováno na výkony svých předků, patřících v počátcích lyžování k nejzdatnějším. Následuje již jen dekorování na stupních vítězů a předání jedinečných dantesů těm nejlepším.

S nastupujícím večerem mnozí účastníci využívají ještě možnosti přesunu na taneční bál PO STARU. Pro opravdu vytrvalé tak končí skijácké oslavy až kuropěním.

*Za výbor Ski klubu
předseda Jiří Ďoubalík st.*

*foto Aleš Hejral, Bára Votočková,
IŘ, Jan Vašíček*

Vrcholem severanských her krkonošských jako vždy závod ve skoku. Nejinak tomu i tentokrát. Nezáleží zde toliko samotné délky skoku, ale komitétem sledováno bedlivě i provedení letu, doskoku a překročení čáry hraniče pádu, za kterou se již nebazíruje na tom, jak velikou a hlubokou jámu svým nezvládnutým dojezdem ten či

Ve stopě první středoevropské padesátky

Letošní 32. ročník sliboval více sněhu, než minulý rok, kdy jsem měl boty od bláta.

Vyjel jsem v ranních hodinách, kilometry přibývaly a co nevidět jsem byl na Tomášových vrších, kde se trať trochu pozměnila. Sjížděli jsme, přes Čermákovy Rovně, přímo do Pasek, kde byla první kontrola.

Tam jsem také potkal turisty – podvodníky, kteří část trati jezdí autem, dojedou na parkoviště hotelu Sport a potom pokračují promenádou k cíli. Letošní ročník byl poznamenán špatnou stopou na oblíbené Planýrce, samý led, napadané větvičky a šišky komplikovaly účastníkům projetí. Sám jsem pocítil tvrdost ledu – spadl jsem na záda.

Od Kořenova jsme si užívali sněhu a perfektně upravené stopy až k druhé kontrole na parkovišti Mořina. Tam bylo menší občerstvení a pokračovalo se dále k hotelu Pyramida. Vybral jsem si nejdelší trasu 55 km, která vedla až k „Zimnímu kiosku“. Kiosk je zvláštní místo, kde si živní turisté sami určují ceny. Uvnitř u obsluhy jsem obdržel razítko, sympatický pán mi sdělil, že jsem teprve druhý „blázen“, který jede nejdelší trasu.

V Horním Polubném jsem byl rád, že mě dojeli kolegové Jarda Mejzlík a kámoši, kteří jeli kratší 50 km trasu. Společně jsme dojeli k poslední kontrole Restaurace U Zvonku, odtud jsme pokračovali k „restauraci“ Hvězda, kde jsme se těšili na polévku. Hvězda

ovšem ztratila punc dobré hospody a hnusné pivo nám přinesla podnapilá „servírka“. Po naší návštěvě raději hostinec zavřela. Nechtěla si dělat dále ostudu.

Výbornou polévku a dobré pivo jsme si dali Na Prdku a dojížděli poslední kilometry k cíli v sokolovně. Turistická akce se povedla, což dokazuje i velký počet zúčastněných.

Roman Kalkus

Autoskijöring ve Škodějově

Bohatá sněhová nadílka nahrává zimním sportům, proto se kolotoč závodů autoskijöringu roztočil naplno. V sobotu 14. února se uskutečnil závod odvážných lyžařů za rychlými vozy v nedalekém Škodějově.

Závod si nenechal ujít početný zástup dvojic, z toho 47 automobilů s jednou hnanou nápravou, zbytek provedení 4x4. Tradičně od 13 hodin se začalo

závodit naostro.

Bohatě obsazenou kategorii „dvoukolek“ vyhrál Tomáš Kudrnáč a Radek Fuksa, ve „čtyřkolkách“ nenašla konkurenta dvojice řidič Radek Plichta a lyžař Jiří Machačný.

Počasí bylo hodně mrazivé, což divác-

ké kulise nevadilo a všichni si užívali skvělou podívanou na sněhu. Blíží info naleznete na www.cwc.cz.

Stejně **závody** proběhly na **roprach-tické křižovatce** 1. března za husté mlhy. Zvítězili Aleš Plichta s Michalem Buriánkem, vítězové „dvoukolek“ stejní jako ve Škodějově.

Roman Kalkus

Rozhodčí Ski klubu Vysoké nad Jizerou se letos činí

Ve dnech 26 – 29. 3. 2009 je Český Ski klub Vysoké nad Jizerou pořadatelem Mistrovství ČR dospělých v běhu na lyžích na Horních Mísečkách. Jde o mezinárodní závod FIS, který zasahuje do pracovního týdne a není jednoduché tento úkol bezvadně zvládnout. Vedle závodu ve sprintu klasicky se uskuteční dva intervalové závody jednotlivců a na závěr závod štafet s vyhlášením výsledků posledního dne, konečného hodnocení Českého poháru jednotlivců a Mistrovství ČR smíšených družstev. Podle zájmu zajistil Český Ski klub zájezd příznivců klasického lyžování na tento nedělní závod.

Kromě uvedeného závodu uskutečnili vysočtí pořadatelé ještě tři závody na vysockých běžeckých tratích a uspořádali osm závodů v sjezdových disciplínách v lyžařském areálu ŠACHTY.

Další velkou akcí byly závody "PO STARU" 31. ledna 2009 a následný "Skijácký bál", který letos úspěšně uspořádali fotbalisté.

Největší sportovní akcí však bylo Mistrovství světa v klasických disciplínách v Liberci. Této akce se zúčastnilo 15 našich rozhodčích, kteří působili na různých důležitých postech, převážně na závodech v běhu na lyžích. Skupina našich rozhodčích patřila k nejvíce zastoupeným oddílům z celé ČR a navázala tak na účast vysockých rozhodčích na Mistrovství světa ve Vysokých Tatrách v roce 1970, kde

naši rozhodčí pro změnu působili ve skokanských disciplínách

MS 2009 v Liberci se zúčastnili z našeho klubu tito rozhodčí:

zařazení

ĎOUBALÍK Jiří st.

velitel úseku na trati

ĎOUBALÍK Jiří ml.

velitel úseku na trati

ĎOUBALÍK Tomáš

velitel úseku na trati

HEJRAL Aleš	rozhodčí
HEJRAL David	rozhodčí
HEJRAL Josef	rozhodčí
KOBR Ladislav	rozhodčí
KUČERA František	stadion
KUČERA Jaroslav	

velitel úseku na trati

LUKÁŠ Jiří	startér
------------	---------

PLUCHA Libor	stadion
--------------	---------

/náš spolupracovník z Rokytnice/

PREISLER Robert	
-----------------	--

velitel úseku na trati

SEIDL Zdeněk	
--------------	--

velitel tratí

VEČERNÍK Jan	rozhodčí
--------------	----------

VEČERNÍK Pavel	stadion
----------------	---------

BERKA Pavel	rozhodčí /skok/
-------------	-----------------

Zdeněk Seidl

foto PH

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Svatby

Dne 20. 2. 2009 uzavřeli sňatek **Marcela Hejátková** z Kamenice okr. Praha Východ a **Ivan Šrepl** z Kostelce u Křížků.

Dne 5. 3. 2009 uzavřeli sňatek **Eva Račáková** z Lipové okr. Cheb a **Milan Beran** z Chebu.

Hodně štěstí!

Narození

Dne 4. 1. 2009 se manželům **Mileně** (dříve Strnádkové) a **Aleši Řehořkovým** (ve Zlaté Olešnici) narodila dcerka **Zuzanka**.

Dne 12. 2. 2009 se v Pardubicích manželům **Editě** a **Davidu Hnykovým** narodil syn **Kryštof**.

Dne 28. 2. 2009 se manželům **Pavlině**

a **Jakubovi Mrvovým** narodila dce-
ra **Adéla**.

Dne 13. 3. 2009 se manželům **Petře** a
Jiřímu Davidovým z Vysokého nad
Jizerou narodila dcera **Natálie**.

*Do dalších let přejeme hodně zdraví a
štěstí!*

Životní jubilea

Dne 13. února oslavila u syna v Bělé
pod Bezdězem 90 let paní **Marta
Bartoňová** z Horní Tříče. Její přáte-
lé jí přejí všechno nejlepší!

Vysoké nad Jizerou

Milan Junek 72 let

Zdeněk Kos 77 let

Vladimír Nečásek 78 let

Věra Nesvadbová 75 let

Božena Vacková 81 let

Miluše Bachtíková 84 let

Libuše Brumlichová 87 let

Zdenka Čivrná 75 let

Josef Fišera 72 let

Anna Kosová 76 let

Josef Kovář 81 let

Bohuslava Mandlová 82 let

Jarmila Večerníková 86 let

Sklenařice

Vlasta Vondráková 82 let

Jaroslava Kašťáková 82 let

Ingeborg Metelková 80 let

Zdeněk Vondrák 74 let

Stará Ves

Josef Janoušek 86 let

Květoslava Špačková 81 let

Horní Tříč

František Patočka 86 let

Zdenička Svobodová 73 let

Blažena Škrabálková 79 let

Úmrtí

Dne 15. prosince 2008 zemřela paní
Jana Barvitiušová roz. **Špidlenová**
(velká milovnice Vysokého, kde
měla svou chalupu) ve věku 75 let.

Dne 7. ledna 2009 zemřel v Liberci
pan **Ivan Berka** ve věku 65 let.

Dne 28. února 2009 zemřela paní
Alenka Vránová z Horní Tříče ve
věku 76 let.

Dne 8. března 2009 zemřela paní
Ludmila Strnádková z penzionu
pro seniory (pův. z Roprachtic) ve
věku 83 let.

Dne 12. března 2009 zemřel pan **Ru-
dolf Knop** z Vysokého nad Jizerou
ve věku 79 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme upřím-
nou soustrast.*

Poděkování

Ráda bych vyjádřila jménem pozůstalé
rodiny po zemřelé Anně Nečáskové
(úmrtí dne 24.1.2009) poděkování
všem, kteří se s ní přišli rozloučit, stej-
ně tak za projevy jejich upřímné sou-
strasti.

Lucie Nečásková

Pracovitost, píle, odhodlání, vytrva-
lost, přátelství a milé slovo. Tato slova
charakterizovala mého dědečka Ru-
dolda. Jeho velkorysé srdce však ani
přes tehdejší sportovní nadání svůj
další boj nevyhrálo. Chtěla bych jmé-
nem celé rodiny a příbuzných poděko-
vat všem, kteří projevili soustrast a
kteří si vzpomněli na našeho dědečka
Rudolda Knopa. Ať je ti, dědečku,
v těch zelených hájích i tam nahoře
dobře.

Za všechny vnučka Šárka.

Všem jubilantům blahopřejeme!

**Sháním na prodej domeček nebo chalupu,
vhodnou k trvalému bydlení nebo i rekreaci.
Může být i v původním stavu, k rekonstrukci
nebo i zbořeníště.**

Možno nabídnout i větší pozemky.

Preferuji platbu v hotovosti.

Tel.: 775311505

Dlouhodobě hledám chalupu nebo domek.

Na stavu nezáleží.

**Případně je možno nabídnout
i hezký pozemek. Právní servis zajistím.**

Tel: 737544461

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 3-4/2009, ikonky Josífek Bartoň a
Eva Strnádková, redakce: Ivana Řehořová,
náklad 460 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce do městské knihovny tel: 481 540 278
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz. Vytiskl H&H Servis 2009.